

Anderhalve meter of amper-halve meter?

Al een aantal weken leven we in isolement en moeten we afstand houden van onze medemensen. Ik merk dat ik er op zekere momenten aan gewend ben geraakt. We accepteren dat we in de rij moeten wachten voor de supermarkten, dat op elke etalageruit de regels zijn aangeplakt die gelden voor die winkel. We raken gewend aan thuis werken én thuis blijven en ontdekken allerlei mogelijkheden van deze digitale wereld. We worden voorbereid op een samenleving die er anders uit zal zien. Voor de komende maanden? Jaren misschien? Onze minister- president noemt dat een nieuw normaal.

Afgelopen zondag hoorde ik de preek van collega Erna Peijnenburg. Zij verwoordde wat ik ook zo voel: dat is niet normaal. Mensen zijn niet geschapen én niet geroepen om afstand te bewaren. Want dan kun je niet samen optrekken, dan kun je elkaar niet verstaan, elkaar niet genoeg troosten. Deze woorden van Erna zijn me uit het hart gegrepen!

Ondertussen hebben we nog wel te maken met de realiteit van afstand houden. Ik merk in mijn omgeving dat sommige mensen heel precies en nauwkeurig proberen te leven volgens de geldende regels. Zij willen geen risico lopen om zichzelf of hun medemensen te besmetten. Anderen gaan er wat ontspannen mee om. Zij nemen in hun ogen geen onnodige risico's maar nemen het allemaal toch wat luchtiger op.

Bij ons thuis zeggen we dan tegen elkaar: het is de strijd tussen de preciezen en de rekkelijken. Het lijkt een strijd die altijd al gevoerd is over allerlei onderwerpen. Sommige mensen zijn strikt, hebben allerlei goede argumenten om zich aan de regels te houden. Andere mensen daarentegen interpreteren de regels wat soepeler, en soms naar eigen inzicht. Want het leven moet ook leefbaar blijven.

Dan is er ook nog een derde categorie mensen die zich nergens wat van aan willen trekken en rustig illegale feestjes organiseren. Aan deze groep mensen wil ik verder geen woorden vuil maken.

Soms ontstaan er irritaties als mensen de regels van het RIVM verschillend interpreteren of toepassen. Er kunnen verwijten komen dat de één zichzelf en anderen veel te veel beperkingen oplegt. Of dat de ander veel te veel onnodige risico's neemt.

“Doe-es-lief”, zo heet de landelijke campagne om mensen op te roepen begrip te hebben voor elkaar en elkaar te respecteren.

“Draag elkaar en heb respect voor elkaars zwakheden”, dat is een Bijbelse oproep. Het is zeker in deze periode ook belangrijk dat we elkaar dragen, En misschien kunnen we dwars door de verschillen en irritaties heen ook met elkaar in gesprek komen over wat er in ons leeft. Als we angstig zijn, of onzeker, als we proberen ontspanning te zoeken of juist onszelf willen afschermen. Als we verlangen naar ruimte, of bang zijn voor de toekomst. Als we dat gesprek eens zouden kunnen aangaan... als we dan elkaar dragen.... Als we dan zouden ervaren dat ook God ons draagt.....

Pastoor Joke Kolkman